

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. VI. Quòd adhærere debet homo deuotus Deo, nudato intellectu & affectu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 21
rem expellentem, in Deo que confiden-
ter sperantem. Itaque nihil beatius esse
potest, quàm omnia in illo ponere, in
quo nullus est defectus. Proinde quam-
diu stas in te, & non stas, proiice te to-
tum in Deum securè; & suscipiet te, sa-
nabit & saluabit te. Hæc si continuè in-
tra te veraciter reuolueris, plus tibi ad
beatam vitam conferent, quàm omnes
diuitiæ, deliciae, honores, insuper &
omnis sapientia & scientia huius sæculi
fallacis, & corruptibilis mundi & vi-
tæ, etiam si in his excelleres omnes qui
vmquam fuerunt.

CAPVT VI.

*Quòd adherere debet homo deuotus
Deo, nudato intellectu & affectu.*

ET quia quantò magis te nudaueris
à phantasmatis & implicationi-
bus exterioribus mundanis & sensibi-
libus, tantò magis anima tua recupera-
bit vires & interiores sensus suos, vt sa-
pient ei quæ sursum sunt: disce ergo
abstinere à phantasmatis & imagini-
bus rerum corporalium; quia super
omnia

omnia placet Deo mens nuda ab huiusmodi formis & speciebus, cuius etiam deliciae sunt esse cum filiis hominum; videlicet qui à talibus occupationibus & distractionibus & passionibus tranquilla, pura & simplici mente sibi intendunt, vacant & adhærent. Alioquin si in talibus memoria, imaginatio & cogitatio tua sæpè vacat, necesse est, vel rebus nouis, vel reliquijs antiquorum deliniri, vel secundùm alia obiecta variè qualificari. Vnde Spiritus sanctus aufert se à cogitationibus quæ sunt sine intellectu. Verus itaque Iesu Christi amator sic debet esse vnitus intellectu per bonam voluntatem diuinæ voluntati & bonitati, & nudus ab omnibus phantasmatis & passionibus, vt non aduertat si derideatur, diligatur, vel quidquid sibi inferatur. Voluntas namque bona omnia complet, super omnia est. Vnde si voluntas adsit bona, & Deo in intellectu purè conformis & vnita fuerit, non nocet si caro & sensualitas & exterior homo moueatur ad malum, & torpeat ad bonum, aut etiam si interior homo torpet deuotionem affectare; sed tantùm fide & bona voluntate

luntate

luntate adhærere debet Deo in intellectu nudè. Et hoc facit, si omnem imperfectionem & nihilitatem suam animaduertat, & cognoscat bonum suum in solo Creatore consistere, & cum suis potentiis & viribus se ac cunctas creaturas relinquit, atque ex toto & totum se in Creatorem suum immergit; ita quòd omnes operationes suas dirigit purè ex toto in Dominum Deum suum, nec extra eum quidquam quærit, in quo percipit inuenisse omne bonum, & omnem felicitatem perfectionis. Et sic transformatur quodammodò in Deum, quòd nec cogitare, nec intelligere, nec amare, nec memorare potest, nisi Deum pariter & de Deo: creaturas autem alias & seipsum non videt, nisi tantum in Deo, nec diligit nisi solum Deum, nec memoratur de eis vel de se, nisi in Deo. Hæc verò cognitio veritatis semper facit animam humilem, seipsam, non alium iudicantem: sed econtrà mundana sapientia facit animam superbam, vanam, turgidam, & vento inflatam. Sit itaque hæc spiritualis & fundamentalis doctrina, quòd accedens ad Dei notitiam, seruitium & familia-

milia-

24 B. ALBERTI MAGNI
miliaritatem, & si vis Deum veraciter
possidere, necesse est, quod cor tuum
denudes omni amore sensibili, non
tantum cuiuscumque personæ, sed et-
iam cuiuscumque creaturæ; vt simplici
ac toto corde, secundum omne tuum
posse, tendas in Dominum Deum tuum
creatorem, liberè, absque omni du-
plicitate, cura & sollicitudine, plena
fiducia in sola eius prouidentia de
omnibus.

CAPVT VII.

*Qualiter cor sit recolligendum
intra se.*

PRÆTEREA, sicut dicitur in libro De
spiritu & anima cap. XXI. ascendere
ad Deum, hoc est intrare in seipsum.
Qui enim interiùs intrans, & intrinse-
cùs penetrans seipsum transcendit, ille
veraciter ad Deum ascendit. Ab huius
ergo mundi distractionibus cor no-
strum colligamus, & ad interiora gau-
dia reuocemus, vt aliquando in diuinæ
contemplationis lumine hoc figere va-
leamus. Nam hæc est vita & requies
cordis